

også sit bidrag, enten ved at pålægge elseskaberne at opkøbe CO₂-kvoter, når folk foretager opkøb af grøn strøm, eller ved selv at gøre en indsats, altså en af de ting, som kunne supplere vores forslag og sikre en effekt?

For det er jo rigtigt, at der har været en hel del debat om det her med grøn strøm. Dansk Energi og Elsparefonden har været ude at erklære, at på grund af kvotesystemet gør danskernes anstrengelser for 1 t mindre overhovedet ingen forskel, for det er nemlig konsekvensen. Altså, når Elsparefonden siger, at det med at købe grøn strøm ikke gør nogen forskel for CO₂-udslippet, fordi elseskaberne så bare kan sælge kvoterne til nogle andre, der så kan bruge dem, ja; så har det jo præcis samme effekt på CO₂-udslippet, hvis danskerne bruger mindre energi. Det hjælper heller ikke, for så kan andre bare bruge mere energi.

Så jeg synes, at det er meget uheldigt, at vi har valgt at indrette et system, hvor det bliver sådan lidt kafkask, hvad den almindelige forbruger kan gøre, samtidig med at vi med jævn mellemrum vælger at sige, at det er vigtigt, at borgerne gør noget. For det er jo rigtigt, at hvis man kigger i hvert fald kortsigtet på det, kan man sagtens argumentere for, at det at spare på el og det at købe grøn el bare betyder, at andre får mulighed for at bruge mere CO₂. Det er derfor, at jeg så mener, at vi måske skulle arbejde på at lave nogle systemer, der faktisk gjorde almindelige menneskers deltagelse og handling relevant, at det kunne få betydning.

Vi deltager gerne i en drøftelse af, hvordan man kan gøre det bedre og mere præcist, selv om jeg selvfølgelig synes, at det er lidt fascinerende, at man nu skal høre borgerlige politikere, der tit taler om det personlige ansvar, og taler om, at det er vigtigt, at forbrugerne også kan gribe ind her, ligesom sige, at alt det kan man godt opgive, for der skal bare træffes politiske beslutninger. Jeg synes måske, at det er lidt underligt. Jeg vil sige, at jeg faktisk et eller andet sted tror – det gør vi i Enhedslisten – at det er vigtigt, at almindelige borgere og almindelige forbrugere også har mulighed for at have en oplevelse af, at de gør en forskel.

Klimaministeren, som selvfølgelig også er nødt til – det anerkender jeg – at forsvare sin kampagne om at spare på CO₂-udslippet, har jo sagt, at efter hendes opfattelse forholder det sig sådan, at en realiseret reduktion af udledningen på længere sigt vil gøre det nemmere at sænke kvoteloftet og dermed opnå fremtidig klima-

gasreduktioner. Altså, synspunktet er, at hvis borgerne gør en indsats, hvis forbrugerne gør en indsats, så lægger det et pres i forhold til snarere at øge de krav, der stilles i fremtiden, end at svække dem. Det sender også et signal til virksomhederne, som bliver tilskyndet til at levere energieffektive produkter, og så er elbesparelser og grøn el et vigtigt led i en samlet energipolitisk strategi, der i høj grad også har til formål at fastholde landets langsigtede energiforsynings-sikkerhed.

Med det udgangspunkt vil jeg i hvert fald sige, at jeg ser frem til udvalgsarbejdet om det her forslag og håber, at vi kan blive enige om at foreslå nogle modeller, der sikrer, at det, at borgerne forsøger at udvise entusiasme og energi med hensyn til at spare på CO₂-udslippet, også kommer til at sætte sig nogle egentlige, rigtige, varige spor. Det tror jeg sådan set er en vigtig præmis, som jeg håber at vi i fællesskab kan arbejde for.

Kl. 16:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak. Fru Anne Grete Holmsgaard har bedt om ordet som ordfører i anden omgang.

Kl. 16:16

(Ordfører)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Vi synes i SF, at det er rigtig vigtigt, at man som almindelig borger kan være med til at gøre en forskel. Og det kan vi faktisk bruge afgiftssystemet til at hjælpe borgerne med. Men så vil det være bedre efter vores mening at sige: Lad os bruge afgifterne til at differentiere mellem de mest grønne og de mindst grønne – eller rettere sagt sorte – produkter. Det vil sige, at når jeg eller min nabo eller en anden går ind i en butik og vil købe en ny kaffemaskine eller en vaskemaskine eller en bil for den sags skyld, så kan man indrette afgiftssystemet sådan, at det klart er mere attraktivt at købe det produkt, der bruger mindst energi, eller at købe den bil, der kører længst på literen. Det vil være en metode, hvor vi bruger afgiftssystemet, og hvor vi gør det lettere at være grøn forbruger. Og det vil være noget, der giver effekt ude i den virkelige verden.

Jeg tvivler på, at Enhedslistens forslag giver en effekt; det er problemet. Og det er sådan set derfor, vi forholder os lidt skeptisk til det og siger: Lad os gøre noget, der gør det enkelt og let at være grøn forbruger, så man faktisk gør en forskel. For man kan gøre en ret stor forskel, hvis det er sådan, at det er så indlysende, når man går ind i butikken, at man selvfølgelig skal